

Międzymurze Piotra Biegańskiego

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Stare Miasto

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 2011

Opis

Piotr Biegański (1905-1986) - architekt, historyk architektury, konserwator zabytków. Przyszedł na świat w miejscowości Rossjeny. W 1933 roku ukończył Politechnikę Warszawską (doktorat w 1943 roku, tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał tu w 1954 roku a profesora zwyczajnego jednaście lat później), naukę kontynuował we Włoszech oraz Francji. Początkowo był pracownikiem naukowo-dydaktycznym swojej uczelni, związanym z Katedrą Historii Architektury i Sztuki oraz Katedrą Architektury Polskiej. Podczas II wojny światowej był czynnym członkiem Związku Walki Zbrojnej, później Armii Krajowej, aktywnie uczestniczył w tajnym nauczaniu Wydziału Architektury. Po wyzwoleniu należał do grona organizatorów Biura Odbudowy Stolicy, z ramienia którego kierował całością prac w historycznych dzielnicach stolicy. W latach 1945-54 był konserwatorem zabytków m.st. Warszawy (kierował projektami odbudowy kamienicy Burgera, pałacu Hołowczyca, pałacu Kazimierzowskiego, pałacu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu oraz dawnego gmachu Banku Polskiego i Giełdy (dziś siedziba stołecznego ratusza), pałacu Staszica, domu handlowego "Pod Kolumnami" (dziś skrzydło Teatru Wielkiego) oraz znajdującego się na terenie Uniwersytetu Warszawskiego gmachu dawnej Szkoły Głównej i gmachów poseminaryjnych. Wraz z zespołem opracował również koncepcję odbudowy warszawskiego Nowego Miasta. W latach 1946-1970 był kierownikiem Katedry Historii Architektury Nowożytnej, pełniąc równolegle w latach 1960-64 obowiązki dziekana Wydziału Architektury PW. W 1973 roku rozpoczął realizację swojego projektu odbudowy Zamku Ujazdowskiego. Był członkiem Komitetu Architektury i Urbanistyki PAN, należał do wielu towarzystw polskich i zagranicznych. Za swoją działalność został odznaczony m.in. Krzyżem Komandorskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Złotą Odznaką Honorową "Za zasługi dla Warszawy" a w 1977 roku Nagrodą m. Warszawy. W swym dorobku miał kilkanaście publikacji książkowych (m.in. "Architektura - sztuka kształtowania przestrzeni", "Pałac Staszica - siedziba Towarzystwa Naukowego Warszawskiego", "Teatr Wielki w Warszawie", "U źródeł architektury współczesnej"), kilkadziesiąt rozpraw naukowych i artykułów w polskich i zagranicznych czasopismach specjalistycznych. Przez wiele lat mieszkał w kamienicy przy ul. Skolimowskiej 4. Zmarł w Warszawie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2011.04.14
